

BILAGAMål nr
5585-23**Begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 i EUF-fördraget
angående tolkningen av artikel 63 i EUF-fördraget****Inledning**

1. Denna begäran om förhandsavgörande gäller tolkningen av bestämmelsen i artikel 63 i EUF-fördraget om fri rörlighet för kapital. Tolkningsfrågorna har uppkommit i ett mål gällande ett franskt bolag som har ägt aktier i svenska aktiebolag. I samband med att de svenska aktiebolagen under 2012 har lämnat utdelningar har svensk källskatt (i Sverige benämnd kupongskatt) innehållits på utdelningarna. Det franska bolaget har begärt återbetalning av kupongskatten med hänvisning till att det är ett underskottsbolag under förhållanden som motsvarar dem som EU-domstolen prövade i mål C-575/17, Sofina (EU:C:2018:943) och mål C-601/23, Credit Suisse Securities (EU:C:2024:1048).
2. Återbetalning har vägrats med motiveringen att det franska bolaget inte har bevisat att det är ett underskottsbolag genom att räkna om sitt skattemässiga resultat i enlighet med svenska regler. Högsta förvaltningsdomstolen önskar få klarhet i om det är förenligt med den fria rörligheten för kapital enligt EUF-fördraget att villkora rätten till återbetalning med att bolaget måste göra en sådan omräkning.

Tillämpliga unionsrättsliga bestämmelser

3. Enligt artikel 63.1 i EUF-fördraget ska alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land vara förbjudna.

BILAGAMål nr
5585-23

4. Artiklarna 64–66 innehåller vissa undantag från artikel 63. Bl.a. anges i artikel 65.1 a att bestämmelserna i artikel 63 inte ska påverka medlemsstaternas rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort. Sådana åtgärder får enligt artikel 65.3 dock inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63.

Tillämpliga nationella bestämmelser*Bestämmelser om kupongskatt*

5. Bestämmelser om kupongskatt finns i kupongskattelagen (1970:624).
6. Enligt 1 § första stycket ska kupongskatt betalas till staten för utdelning på aktie i svenskt aktiebolag. Enligt 4 § första stycket föreligger skattskyldighet för utdelningsberättigade utländska juridiska personer, om utdelningen inte är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från ett fast driftställe i Sverige.
7. I 5 § anges att kupongskatt utgår med trettio procent av utdelningen. Enligt 27 § föreligger dock rätt till återbetalning i vissa situationer. Av första stycket framgår att om kupongskatt har innehållits med högre belopp än vad som ska betalas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.
8. I 28–28 n §§ finns bestämmelser om anstånd med kupongskatten i vissa fall. Reglerna, som infördes till följd av Sofina-domen, trädde i kraft den 1 januari 2020 och är alltså inte tillämpliga i målet. Dessa regler går ut på att en utländsk

BILAGAMål nr
5585-23

juridisk person som hör hemma i EU, efter ansökan kan få anstånd med att betala kupongskatten. Förenklat uttryckt ska anstånd beviljas så länge den utländska juridiska personen uppvisar ett underskott beräknat enligt interna svenska skatteregler. Om det bolag som ansöker om anstånd ingår i en grupp av företag som är föremål för konsoliderad inkomstbeskattning i sin hemviststat ska utrymmet för anstånd beräknas med hänsyn till samtliga företag som ingår i gruppen.

Bestämmelser om inkomstskatt

9. Svenska juridiska personer är enligt 6 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) som huvudregel skattskyldiga för alla sina inkomster i Sverige och från utlandet. Enligt 16 kap. 1 § första stycket är utgångspunkten att de som kostnad får dra av utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster.
10. Inkomstskattelagen saknar regler om konsoliderad beskattning. Företag i en koncern kan dock, om vissa förutsättningar är uppfyllda, genom att lämna respektive ta emot koncernbidrag enligt regler i 35 kap. inkomstskattelagen åstadkomma en resultatutjämnning inom en koncern. Av 35 kap. 1 § första stycket framgår att ett koncernbidrag ska dras av hos givaren och tas upp hos mottagaren.

Dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Frankrike

11. Sverige och Frankrike har ingått ett avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Avtalet har införlivats i den svenska lagstiftningen genom lagen (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike.

BILAGAMål nr
5585-23

12. Enligt artikel 10.2 i skatteavtalet får utdelning beskattas i den avtalslutande stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist enligt lagstiftningen i denna stat. Om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten dock inte överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp.

Omständigheterna i målet

13. Société Générale SA är ett franskt bolag med skatterättslig hemvist i Frankrike. Bolaget ingår i en skattegrupp som  r föremål för konsoliderad beskattning i Frankrike.
14. Bolaget tog under 2012 emot utdelningar från svenska bolag. På utdelningarna togs svensk kupongskatt ut med sammanlagt 4 922 895 kr.
15. Bolaget ansökte om återbetalning av kupongskatten hos Skatteverket. Bolaget gjorde gällande bl.a. att skatteuttaget var en otillåten restriktion av den fria rörligheten för kapital eftersom det  r ett underskottsbolag och ett svenskt bolag i motsvarande situation inte hade betalat någon inkomstskatt på utdelningarna.
16. Sedan Skatteverket avslagit bolagets begäran om återbetalning överklagade bolaget till Förvaltningsrätten i Falun som avslog överklagandet. Förvaltningsrätten konstaterade att bolaget hade gett in franska deklarationsblanketter f r bolaget respektive den skattegrupp som bolaget tillhör men att det av dessa handlingar inte kan utl sas att ett underskott hade uppkommit på motsvarande sätt f r ett svenskt bolag. Mot denna bakgrund ansåg domstolen att bolaget inte hade visat att det var i en jämförbar situation med situationen för ett svenskt underskottsbolag. Det ansågs därför inte föreligga någon restriktion av den fria rörligheten för kapital.

BILAGAMål nr
5585-23

17. Bolaget överklagade förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Sundsvall som avslog överklagandet med den huvudsakliga motiveringen att det utan en närmare beräkning av bolagets och företagsgruppens resultat enligt svensk skattelagstiftning inte är möjligt att med tillräcklig säkerhet bedöma om bolaget hade ett underskott för det aktuella beskattningsåret.
18. Bolaget har överklagat kammarrättens dom till Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelat prövningstillstånd i frågan hur det, vid en prövning av om ett uttag av kupongskatt är förenligt med EUF-fördraget, ska avgöras om en utländsk juridisk person befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med situationen för en svensk juridisk person som uppvisar underskott vid inkomstbeskattningen. Frågan om meddelande av prövningstillstånd rörande målet i övrigt har förklarats vilande.

Parternas ståndpunkter*Société Générale SA*

19. Bolaget anför i huvudsak följande.
20. Skatteverkets beslut strider mot den fria rörligheten för kapital eftersom bolaget genererade ett skattemässigt underskott för räkenskapsåret 2012 och således är ett utländskt underskottsbolag. Eftersom ett motsvarande svenskt bolag inte hade behövt erlägga skatt på utdelning föreligger en otillåten särbehandling. Detta följer av EU-domstolens avgöranden i Sofina och Credit Suisse Securities.
21. De bolag som mottog utdelning ansågs i såväl Sofina som Credit Suisse Securities befinna sig i en objektivt jämförbar situation med situationen för ett inhemskt bolag i respektive källstat, utan att ha beräknat det beskattningsbara

BILAGAMål nr
5585-23

resultatet enligt reglerna i källstaten. Därmed har EU-domstolen redan slagit fast att det, vid fastställandet av objektiv jämförbarhet, är tillräckligt att påvisa skattemässiga underskott enligt lagstiftningen i den medlemsstat där det utländska bolaget har hemvist. Det kan också noteras att det finns medlemsstater som tillåter att det skattemässiga resultatet beräknas i enlighet med hemviststatens skatteregler, däribland Frankrike och Österrike.

22. Under 2012 redovisade såväl bolaget som den franska skattegrupp som bolaget leder betydande skattemässiga underskott. Bolaget redovisade då ett underskott om 1 836 366 589 euro och skattegruppen ett underskott om 979 403 542 euro. Skattegruppen – som också hade underskott om 10 552 478 184 euro som överförts från tidigare år – omfattar ungefär 250 dotterföretag. Att göra en omräkning av gruppens resultat i enlighet med svenska regler är därför en oerhört omfattande uppgift som är både tidskrävande och dyr. Kostnaden för en sådan insats hade sannolikt överstigit den skatt som begärs återbetald. Om rätten till återbetalning villkoras av att en sådan omräkning måste göras blir det därför i praktiken omöjligt eller orimligt svårt att utöva de rättigheter som följer av unionsrätten.

Skatteverket

23. Skatteverket anför i huvudsak följande.
24. Mot bakgrund av EU-domstolens bedömning i Sofina och Credit Suisse Securities framstår det som tveksamt om det kan krävas att resultatet för det utländska bolag som tar emot utdelning ska beräknas enligt samma materiella regler som gäller för ett inhemskt bolag för att bolagen ska anses befinna sig i objektivt jämförbara situationer. Domstolen uttalar dock att det ankommer på det bolag som saknar hemvist i landet att framlägga relevant bevisning som gör det möjligt för skattemyndigheterna i källstaten att bedöma om rätt till uppskov

BILAGAMål nr
5585-23

föreligger. Eftersom den utländska situationen ska behandlas på samma sätt som den svenska är det naturligt att utgå från svenska regler för beräkning av resultatet vid fastställande av om det föreligger en underskottssituation.

25. Enligt andra medlemsstaters regler kan underskott byggas upp på ett helt annat sätt än vad som gäller för svenska bolag. Som exempel kan nämnas att det finns medlemsstater som har generösa regler för nedskrivningar av dotterbolagsaktier eller koncernfordringar och som dessutom inte har några regler som begränsar rätten till avdrag för tidigare års underskott vid förvärv av underskottsbolag. Det är inte rimligt att sådana underskott får beaktas vid bedömningen av om situationerna är jämförbara.

Behovet av förhandsavgörande*Inledning*

26. Bolag som är hemmahörande i Sverige och som beskattas enligt inkomstskattelagen har möjlighet att göra avdrag för utgifter. Svenska bolag som uppvisar ett skattemässigt underskott beskattas därför i praktiken för mottagna utdelningar först när de redovisar ett överskott. För utländska bolag som är föremål för kupongskatt saknas dock möjlighet att kvitta mottagna utdelningar mot underskott hos det utländska bolaget i samband med att kupongskatt innehålls. De anståndsregler som infördes till följd av Sofina (se punkt 8 ovan) är som nämnts inte tillämpliga i målet.
27. Det är i målet ostridigt att såväl bolaget som den skattegrupp som bolaget leder redovisade stora skattemässiga underskott i Frankrike för det aktuella beskattningsåret. Det är vidare ostridigt att bolaget inte har gjort någon resultatberäkning enligt svenska skatteregler för de juridiska personer som ingår i

BILAGAMål nr
5585-23

skattegruppen. Det går därmed inte att dra någon säker slutsats om bolagets skattemässiga resultat beräknat enligt svensk lagstiftning.

28. Frågan är om en källstat kan kräva att ett utländskt bolag som begär återbetalning av källskatt på utdelning med hänvisning till att det är ett underskottsbolag måste bevisa att det är ett sådant bolag vid beräkning av resultatet enligt källstatens skatteregler. Om det utländska bolaget är föremål för konsoliderad beskattning i hemviststaten, är en ytterligare fråga om källstaten även kan kräva att hela skattegruppens resultat beaktas vid bedömningen av om bolaget är ett underskottsbolag.

EU-domstolens tidigare praxis

29. Av EU-domstolens avgörande i Truck Center framgår att enbart det faktum att bolag utan hemvist i landet beskattas genom källskatt samtidigt som bolag med hemvist i landet är föremål för inkomstbeskattning inte är en skillnad i skattemässig behandling som tar sikte på objektivt jämförbara situationer (mål C-282/07, EU:C:2008:762, punkterna 41–48).
30. Av EU-domstolens praxis framgår emellertid att det föreligger en inskränkning av de fria rörligheterna om det källskatteförfarande som gäller för skattskyldiga utan hemvist i landet är mindre förmånligt än den beskattning som gäller för skattskyldiga med hemvist i landet.
31. Exempelvis ansåg EU-domstolen i Sofina att det strider mot den fria rörligheten för kapital att källbeskatta utdelning till bolag utan hemvist i landet samtidigt som utdelning till inhemska bolag endast beskattas under förutsättning att de uppvisar ett överskott, vilket innebär att en sådan beskattning aldrig sker om det inhemska bolaget upphör med sin verksamhet utan att ha uppvisat

BILAGAMål nr
5585-23

ett överskott sedan bolaget erhöll utdelningen. EU-domstolen kom därefter till motsvarande slutsats i Credit Suisse Securities.

32. Även i N Luxembourg 1 (mål C-115/16 m.fl., EU:C:2019:134) ansåg EU-domstolen att det förelåg en restriktion av den fria rörligheten för kapital när en viss likviditetsfördel inte beviljades inom ramen för ett källskatteförfarande trots att en sådan fördel beviljades i en inhemsk situation (se särskilt punkterna 161 och 162).
33. I Viva Telecom Bulgaria (mål C-257/20, EU:C:2022:125) prövade EU-domstolen en källskattereglering som innehöll en möjlighet för den skattskyldige att begära omräkning och eventuell återbetalning av källskatten i syfte att beskattas på ett sätt som motsvarade den bolagsbeskattning som gällde för inhemska bolag. EU-domstolen konstaterade att regleringen utgjorde en likviditetsfördel för inhemska bolag och att det därför förelåg en restriktion av den fria rörligheten för kapital (punkterna 94 och 95). Däremot ansåg EU-domstolen – under förutsättning att återbetalningsförfarandet inte tar orimligt lång tid samt att ränta utgår på de återbetalda beloppen – att restriktionen kunde motiveras av dels behovet att säkerställa en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna, dels behovet att säkerställa en effektiv skatteuppbörd i syfte att förhindra skatteflykt (punkterna 113–121).
34. I A Oy (mål C-123/11, EU:C:2013:84) hade den nationella domstolen ställt frågan om ett dotterbolags förluster i samband med en gränsöverskridande fusion ska beräknas genom tillämpning av lagstiftningen i den stat där dotterbolaget har sitt hemvist eller om beräkningen i stället ska ske med tillämpning av reglerna i moderbolagets hemviststat. EU-domstolen uttalade i det sammanhanget att etableringsfriheten i princip inte innebär att en viss lagstiftning ska tillämpas på beräkningen. Däremot strider det mot unionsrätten att tillämpa beräkningsmetoder som är ägnade att utgöra ett hinder för etableringsfriheten.

BILAGAMål nr
5585-23

Beräkningen fick därför inte leda till en särbehandling i jämförelse med den beräkning som skulle ha gjorts i motsvarande situation om förlusterna hade övertagits från ett dotterbolag med hemvist i landet (punkterna 58 och 59).

35. Futura Participations (mål C-250/95, EU:C:1997:239) gällde ett utländskt bolags avdragsrätt för tidigare års förluster. Enligt den nationella regleringen kunde utländska bolag välja att bli schablonmässigt beskattade på visst sätt och var då inte skyldiga att fullgöra särskild bokföring avseende sin verksamhet i den aktuella medlemsstaten. Om bolaget yrkade avdrag för tidigare års förluster, som uppkommit hos bolagets filial där, var det dock tvunget att fullgöra sådan bokföringsskyldighet. EU-domstolen ansåg att detta villkor för avdragsrätt utgjorde en otillåten inskränkning av etableringsfriheten. Domstolen beaktade bl.a. att utländska bolag tvingades föra bokföring såväl enligt reglerna i den medlemsstat där bolaget hade sitt säte som enligt reglerna i den medlemsstat där filialen var belägen och att villkoret därför särskilt drabbade utländska bolag (punkterna 25 och 26). Däremot ansågs det inte strida mot fördraget att kräva att det utländska bolaget på ett klart och precist sätt visade omfattningen av de aktuella förlusterna, så länge inte de bevismedel som bolaget tilläts att använda begränsades på det sätt som hade skett i den aktuella lagstiftningen (punkterna 39, 40 och 43).
36. EU-domstolen har vidare i flera fall slagit fast att de nackdelar som kan följa av att olika medlemsstater utövar sina respektive beskattningsbefogenheter parallellt inte utgör några enligt fördraget otillåtna restriktioner så länge de inte är diskriminerande (se t.ex. mål C-128/08, Damseaux, EU:C:2009:471, punkt 27).

BILAGAMål nr
5585-23

Kan källstaten kräva att resultatet ska beräknas enligt den statens regler?

37. Av EU-domstolens avgöranden i Sofina och Credit Suisse Securities framgår att det strider mot den fria rörligheten för kapital att källbeskatta utdelning till ett utländskt bolag som uppvisar ett underskott samtidigt som ett inhemskt bolag undgår beskattning så länge som det redovisar underskott. Av avgörandena framgår också att det ankommer på det utländska bolaget att framlägga relevant bevisning som gör det möjligt för skattemyndigheterna i den beskattande medlemsstaten att fastställa att bolaget är ett underskottsbolag.
38. En fråga som inte prövades av EU-domstolen i varken Sofina eller Credit Suisse Securities är om källstaten, för att ett utländskt bolag ska anses vara i en situation som är objektivt jämförbar med den som gäller för ett inhemskt underskottsbolag, kan kräva att det utländska bolaget uppvisar ett underskott vid en beräkning enligt källstatens skatteregler.
39. I det här sammanhanget kan det noteras att vissa medlemsstater efter Sofina har infört nationella regler som föreskriver att beräkningen ska ske med utgångspunkt i hemviststatens lagstiftning samtidigt som de regler som Sverige har infört anger att beräkningen ska göras i enlighet med källstatens regler.
40. Till stöd för synsättet att källstaten kan kräva att det utländska bolaget uppvisar ett underskott vid en beräkning enligt källstatens skatteregler kan följande anföras.
41. En beräkning enligt källstatens regler kan sägas ytterst syfta till att ett utländskt bolag ska få en skattemässig behandling som så långt som möjligt överensstämmer med den som gäller för ett inhemskt bolag. Det kan alltså hävdas att det inte är möjligt att anse att bolagen befinner sig i situationer som är objektivt

BILAGAMål nr
5585-23

jämförbara om inte deras resultat beräknas enligt samma materiella skatte-regler.

42. Det kan också noteras att området för direkt beskattning endast i begränsad omfattning har varit föremål för harmoniserande rättsakter på EU-nivå. Det kan därför föreligga betydande skillnader mellan medlemsstaternas skattelagstiftningar. Skatteverket har påpekat att t.ex. nedskrivningar på dotterbolagsaktier kan vara avdragsgilla i vissa medlemsstater men inte i andra. Det kan också föreligga skillnader avseende exempelvis i vilken utsträckning bolag får göra avdrag för ränteutgifter och avskrivningar.
43. En beräkning enligt källstatens regler kan vidare hävdas stå i överensstämmelse med andemeningen i de uttalanden som EU-domstolen gjorde i A Oy (punkt 59) om att en beräkning inte får leda till en särbehandling jämfört med vad som gäller för ett inhemskt bolag.
44. Till stöd för det motsatta synsättet, dvs. att källstaten inte kan kräva att det bolag som mottar en utdelning måste visa att ett skattemässigt underskott föreligger vid en beräkning enligt skattelagstiftningen i källstaten, kan följande anföras.
45. För att en negativ särbehandling av ett utländskt bolag ska vara otillåten fordras inte att det utländska bolaget befinner sig i en situation som är identisk med situationen för ett inhemskt bolag utan det är tillräckligt att situationerna är objektivt jämförbara. Beskattningen av utländska bolag utan fast driftställe i Sverige skiljer sig vidare fundamentalt från hur inhemska bolag beskattas. Det kan hävdas att en medlemsstat som väljer att beskatta utdelningar till utländska bolag genom uttag av en källskatt inte samtidigt kan kräva att det utländska bolaget, för att anses vara i en jämförbar situation med den som inhemska bolag befinner sig i, måste visa hur det teoretiskt sett skulle ha beskattats för

BILAGAMål nr
5585-23

det fall att det hade varit föremål för en fullständig inkomstbeskattning i den aktuella medlemsstaten.

46. Något som också talar för att det bör vara tillräckligt att bolaget visar att det är ett underskottsbolag vid en beräkning enligt hemviststatens regler är att det annars uppkommer en administrativ börda för utländska bolag. Med ett liknande resonemang som EU-domstolen förde i Futura Participations (punkterna 25 och 26) kan man alltså hävda att ett krav på en beräkning enligt källstatens regler särskilt drabbar utländska bolag, eftersom sådana bolag då i praktiken tvingas tillämpa skattereglerna i fler än en medlemsstat. Ett underskottsbolag, som tar emot utdelning från bolag i flera olika medlemsstater, kan dessutom behöva beräkna resultatet i enlighet med flera medlemsstaters skattelagstiftningar.
47. Omständigheterna i målet illustrerar vidare att ett krav på beräkning enligt källstatens regler kan medföra att utländska bolag på grund av kostnader och arbetsbörda, så som bolaget anför, avstår från att göra anspråk på sådan likabehandling som EU-rätten föreskriver.
48. Högsta förvaltningsdomstolen önskar mot den angivna bakgrunden ett klargörande från EU-domstolen i frågan om en källstat kan kräva att ett utländskt bolag, för att bevisa att det är ett underskottsbolag under motsvarande förhållanden som EU-domstolen bedömde i Sofina och Credit Suisse Securities, måste räkna om sitt resultat enligt källstatens materiella skatteregler.
49. Bolaget i det nationella målet tillhör en fransk skattegrupp och är alltså föremål för konsoliderad inkomstbeskattning i Frankrike.

BILAGAMål nr
5585-23

50. Sverige tillämnar inte konsoliderad beskattning. Däremot ger inkomstskattelagens regler om koncernbidrag under vissa förutsättningar möjlighet till resultatutjämnning inom koncerner.
51. En fråga som enligt Högsta förvaltningsdomstolen inte framstår som besvarad av EU-domstolen är hur det ska bedömas om ett utländskt bolag befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med situationen för ett svenskt underskottsbolag när det utländska bolaget är föremål för konsoliderad beskattning i sin hemviststat; är det skattegruppens skattemässiga resultat som är utslagsgivande eller är det resultatet hos den enskilda juridiska personen som är relevant?
52. Enligt den reglering om anstånd som infördes i Sverige till följd av Sofinadomen (28–28 n §§ kupongskattelagen) gäller att resultatet hos samtliga bolag i en sådan konsoliderad grupp ska beaktas. Regeringen motiverade denna ordning med behovet av att motverka otillbörligt utnyttjande. Det ansågs nämligen finnas en risk för att kostnader och utdelningar i ett system för konsoliderad beskattning allokeras till enskilda juridiska personer på ett sätt som inte hade skett om de hade varit enskilda subjekt skattemässigt (prop. 2019/20:33 s. 27 f.).
53. Enligt Högsta förvaltningsdomstolen finns det behov av att EU-domstolen klarlägger om en källstat, under sådana omständigheter som är aktuella i målet, kan kräva att resultatet hos skattegruppen som helhet beaktas när det ska avgöras om ett utländskt bolag befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med den situation som ett svenskt underskottsbolag befinner sig i.

BILAGAMål nr
5585-23**Frågor**

54. Högsta förvaltningsdomstolen önskar, mot nu angiven bakgrund, svar på följande frågor.

Fråga 1: Är det förenligt med artikel 63 i EUF-fördraget att en källstat kräver att ett utländskt bolag som beskattas med källskatt på utdelning och som gör gällande att det befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med den situation som ett inhemskt underskottsbolag befinner sig i, måste visa detta genom att räkna om sitt skattemässiga resultat enligt de regler som källstaten tillämpar vid inkomstbeskattningen av inhemska bolag?

Fråga 2: Om det utländska bolaget är föremål för konsoliderad beskattning, är det förenligt med artikel 63 i EUF-fördraget att en källstat kräver att resultatet hos skattegruppen som helhet beaktas när det ska avgöras om bolaget befinner sig i en situation som är objektivt jämförbar med den situation som ett inhemskt underskottsbolag befinner sig i?

Fråga 3: Påverkas svaret på fråga 2 av att källstaten saknar regler om konsoliderad beskattning men däremot har regler om koncernbidrag som under vissa förutsättningar möjliggör resultatutjämning inom koncerner?